

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstinget. № 47.

Tredie Sæssion.

41de Møde.

Tirsdagen den 9de December.

(Fortf.)

Ordføreren: Den høitærede Finantsminister maa jo bedre end jeg kunne bedømme, hvorvidt visse af disse Underbogholderes Embeder ere af en saadan Betydning og Væbskaffenhed, at de egentlig ikke kunne kaldes Underbogholdere; men det forekommer mig, at Tinget ogsaa her igjen maa beklage Savnet af et Regulativ, ved hvis Forelæggelse det bedre vilde have været istand til at bedømme det. Jeg maa gjentage: ere disse Embeder af en saadan Væbskaffenhed og Betydning, saa forekommer det mig, at Navnet „Underbogholder“ ikke er ganske rigtigt. Ved Sagens Behandling i Udvalget har man holdt sig til, hvad man efter Benævnelsen maatte antage maatte være deres Forretninger og hvad man ellers har kunnet erfare om disses Væbskaffenhed, og gaaer man ud derfra, kan jeg ikke Andet end fastholde den Mening, at det er Embedsmænd, der ingenlunde kunne sættes over Fuldmægtige.

Finantsministeren: Jeg vil villigt indrømme, at Benævnelsen „Underbogholder“ maaskee er mindre pyntelig, end Embedet for tjener, men jeg maa bede erindret, at i et af de vigtigste Contoirer, nemlig Activa- og Passiva-Contoiret, der har Contoirchefen ogsaa faaet den bestedne Titel „Bogholder“, og deri ligger Grunden til, at den Embedsmænd, som staaer nærmest efter ham, kun er bleven benævnet Underbogholder. Men der kan Intet være iveten for, hvis Benævnelsen kunde gjøre Noget til Sagen, at tillægge dem en anden Benævnelse, saa at de kunde erholde en Gage, der svarede til Omfanget af deres Forretninger.

Ryholm: Det forekommer mig, at naar

det Tidspunkt indtræder, som den ærede Finantsminister har omtalt, at Departementschefsposternes Antal bliver formindsket, det da maatte tages under Overveelse, om ikke denne Mellemklasse af Embeder maa bibeholdes, men det stiller sig ikke ganske klart for mig, om denne Mellemklasse af Embeder under de nærværende Forhold er aldeles nødvendig. Jeg har ikke betragtet disse Underbogholdere, der findes i de enkelte Contoirer, som den høitærede Finantsminister har omtalt, synderligt anderledes end andre Fuldmægtige i Contoirer, hvor der ofte er to Fuldmægtige, een, som man kalder første og een, som kaldes anden Fuldmægtig; anderledes stiller det sig ikke for mig. Naar den ærede Finantsminister har meent, at det var forunderligt, at man ikke i sit Forslag havde taget Archivarerne med, skulde jeg for mit Vedkommende meget villigt have sat dem paa samme Point som Fuldmægtigerne; men der er indvendt herimod, at disse Archivarer hidtil selv have forestaaet Contoirer. Jeg veed nu ikke, om det forholder sig saaledes, men det er det, der har foranlediget, at jeg for mit Vedkommende ikke har stemt for, at de skulde sættes ned i Klasse med Fuldmægtigerne.

Finantsministeren: Jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at de Poster, hvorom her handles, ikke skulle staves, men at de bestaae, og der er al Sandsynlighed for at Vacancen i vedkommende Departementsdirecteursposter, om hvis Sammenlægning der kan blive Spørgsmaal, er meget nærmere forestaaende end i hine Poster. Forøvrigt vil jeg bede de Herrer, der ere af den Mening, at disse Underbogholdere skulle være slet og ret at sætte i Klasse med Fuldmægtige, at ville see efter i Finantsloven og kaste et Die paa de Contoirer, hvor Underbogholdere findes, og see, hvilket Personale der findes navnlig i de to største